

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Ek/2124/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119439597  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119439597.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: AB 2 B.V., so sídlom Strawinskylaan 933, 107 7x Amsterdam, Holandsko, IČ: 57279667, právne zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., advokát, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti povinnému: J. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX D. - W., adresa na doručovanie J., 8XX XX D., o vymoženie 2.734,96 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Roman Vozár, so sídlom exekútorského úradu Karloveská 6C, 840 00 Bratislava, IČO: 30 789 095, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/2124/2019 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 14.02.2020, takto

### rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.
- II. Povinný **n e m á** nárok na náhradu trov konania v súvislosti so sťažnosťou.

### o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.11.2019, domáhal od povinného vymoženiu 2.734,96 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava II - č.k. 21C/237/2015 zo dňa 27.7.2015, právoplatný a vykonateľný dňa 15.10.2015.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 14.02.2020 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.), oprávnenému priznal voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 79,47 Eur (výrok II.) a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok III.). Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia z dôvodu, že Krajský súd doposiaľ nerozhodol o opravnom uznesení a návrh na vykonanie exekúcie je podaný predčasne. Tvrdil, že je absolútne bezmajetný a niet čo vymáhať. Starobný dôchodok je jediným príjmom a je pacientom s trvalým poškodeným zdravím. Oprávnený žiadal návrh povinného zamietnuť, nakoľko nemajetnosť povinného nezakladá žiaden dôvod pre zastavenie exekúcie, jeho finančná situácia povinného sa môže v budúcnosti zmeniť. Je povinnosťou exekútora zisťovať majetok povinného počas exekúcie.

3/ Z obsahu spisu vyšší súdny úradník zistil, že povinný podal návrh v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a ktorý mal v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku odkladný účinok. Za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 2, ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) posúdil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný. Nemajetnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor vykonáva šetrenie v rámci zisťovania majetku povinného v priebehu 5 rokov od začatia exekúcie. Dodal, že ani zlý zdravotný stav nie je dôvodom, pre ktorý by mohla byť exekúcia zastavená. V priebehu konania môže povinný získať majetok/príjem, z ktorého by mohla byť uspokojená exekúcia resp. nárok oprávneného. Námietačka povinného ohľadom skutočností, že Krajský súd v Bratislave nerozhodol o

opravnom uznesení je irelevantná. Samotné opravné uznesenie nemá vplyv na odklad vykonateľnosti exekučného titulu. Exekúcia by mohla byť zastavená v prípade, že súd by exekučný titul zrušil. Súd poukazuje na skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu exekučného titulu resp. povinný túto skutočnosť nijakým hodnoverným dôkazom nepreukázal. Exekúcia by mohla byť zastavená v prípade, keď by povinný uhradil pohľadávku pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Predmetný exekučný titul je stále právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorým je povinný viazaný plniť si svoju povinnosť. Dôvody na zastavenie exekúcie sú taxatívne vymedzené v § 61k Exekučného poriadku. V tomto prípade pohľadávku v prospech oprávneného neuhradil a preto nie je možné zastaviť exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Exekučný titul nebol zrušený v zmysle §61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Námietky povinného nemožno subsumovať ani pod dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Námietskami povinného nebol naplnený ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré pripúšťa Exekučný poriadok. Povinný má možnosť podať žiadosť o odklad exekúcie v zmysle §61 h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ak podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Nakoľko povinný v celom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal súdu žiadne skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, vyšší súdny úradník rozhodol v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku a návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinného, ktorou žiadal exekúciu zastaviť. Súd podľa neho nezistil riadne skutkový stav, a preto je jeho rozhodnutie predčasné a nezákonné. Nevysporiadal sa s dôvodmi, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie konania. Súdny exekútor konal síce na základe poverenia vydaného súdom, ale konal, keď nemal jasne a jednoznačne vymedzený predmet exekučného konania. V bode č. 16 prvá veta napadnutého uznesenia súd nesprávne posúdil predbežnú otázku, ktorá svedčila v jeho prospech. V uznesení nebola zohľadnená skutočnosť, že nový právny poriadok zaviedol právny inštitút exekučnej amnestie a vo svojom návrhu súdu oznámil svoju bezmajetnosť. Vo vzťahu k výroku o trovách žiadal náhradu trov vo výške 79,47 Eur zamietnuť, pretože nie je možné priznávať trovy konania na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ktorý mu nebol doručený. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov exekučného konania sa vo výške ako uviedol v sťažnosti.

5/ Nakoľko povinný v sťažnosti neuvádzal žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa už oprávnený nevyjadroval v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, a z ktorých by vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie už nevychádzal, sudca sťažnosť povinného pred rozhodnutím nedoručoval oprávnenému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

12/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, ale nie je dôvodná. Sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

13/ Na podporu správnosti napadnutého uznesenia sudca už len dodáva, že dôvody, ktorými sa povinný môže brániť proti začatej exekúcii návrhom na zastavenie exekúcie (s odkladným účinkom), sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Medzi nich však nemajetnosť povinného nepatrí. Rozhodnutie o zastavení exekúcie v prípade zistenej nemajetnosti vydáva súdny exekútor podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, pričom je v citovanom ustanovení zároveň uvedená lehota, po uplynutí ktorej také upovedomenie súdny exekútor môže vydať (5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku). Keďže samotné tvrdenie povinného o jeho nemajetnosti sa musí v exekučnom konaní preukázať postupom súdneho exekútora a zároveň v tomto štádiu exekúcie nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, bola sťažnosť povinného ohľadom jeho nemajetnosti nedôvodná. Pokiaľ v sťažnosti poukazoval na zavedenie právneho inštitútu exekučnej amnestie, ktorej sa svojim návrhom domáhal, na také tvrdenie nebolo možné prihliadnuť z dôvodu, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podaný podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sa spravuje koncentračnou zásadou, čo znamená, že povinný musí všetky dôvody a skutočnosti rozhodujúce pre zastavenie exekúcie uviesť v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Keďže povinný túto skutočnosť neuvádzal už v návrhu na zastavenie exekúcie, bolo jej namietanie v sťažnosti bez právneho významu. Nad rámec uvedeného možno dodať, že inštitút exekučnej amnestie je medializovanou témou, ktorá však doposiaľ nie je Exekučným poriadkom (ani iným predpisom) upravená. V roku 2019 bol prijatý zákon č. 233/2019 Z. z. o zastavení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý sa však dotkol len exekučných konaní začatých pred 01.04.2017. Exekučné konanie vedené voči povinnému na tunajšom súde pod sp. zn. 13Ek 2124/2019 sa začalo až dňa 21.11.2019, a teda sa naň uvedený zákon nevzťahuje.

14/ Okrem toho povinný považoval rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka za nesprávne aj z dôvodu, že sa nevysporiadal s dôvodmi, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. nesprávne posúdil predbežnú otázku týkajúcu sa skutočnosti, že Krajský súd v Bratislave nerozhodol o opravnom uznesení. Ani táto námietka povinného nebola dôvodná. Povinný nielenže neuviedol, čoho sa malo týkať opravné uznesenie (v opravnom uznesení sa podľa § 164 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, resp. § 224 CSP opravujú len chyby v písaní alebo iné zrejmé nesprávnosti, nejedná sa však o opravný prostriedok voči rozhodnutiu), ale súdu ani nepreukázal, že bol návrh na vydanie opravného uznesenia podaný, prípadne že sa o ňom na Krajskom súde v Bratislave koná. Povinného pritom v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie na preukázanie tvrdení zaťažovalo dôkazné bremeno, ktoré neuniesol.

15/ Nakoľko rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval sudca za správne, vzhľadom k tomu, že povinný neuviedol a nepreukázal taký dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia v tomto štádiu zastavená, sudca jeho sťažnosť voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 13Ek/2124/2019 zo dňa 14.02.2020 považoval za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

16/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na

vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

18/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

19/ Povinný v sťažnosti namietal aj trovy oprávneného priznané rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, čo odôvodňoval tým, že trovy nemôžu byť priznané pokiaľ mu nebol doručený dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie. Dodatok k povereniu, tak ako aj samotné poverenie je individuálnym právno-aplikačným aktom, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Ide o procesný úkon exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základe ktorého súdny exekútor môže vykonávať exekúciu a ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonávať aj na dodatočné nároky oprávneného, ktoré vznikli po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, a ktoré v zmysle ustanovenia § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku predstavujú vynaložené trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Poverenie na vykonanie exekúcie ani dodatok k nemu sa nedoručujú účastníkom konania (povinnému ani oprávnenému) a nemajú priame právne účinky voči osobe povinného, preto povinný voči nim ani nemôže využiť žiadne opravné prostriedky (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01.02.2012, sp. zn. 5 Cdo 205/2011 a rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 254/2012 z 13.06.2012). Povinný mohol podať opravný prostriedok (sťažnosť) len voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ktorým boli trovy oprávnenému priznané, čo nakoniec aj urobil, no dôvod ich nepriznania, ktorý uviedol (že mu nebol doručený dodatok k povereniu) nebol, ako už bolo vyššie uvedené, opodstatnený a preto nebolo možné sťažnosti ani v tejto časti vyhovieť.

20/ Povinný žiadal v sťažnosti priznať trovy exekučného konania. Ustanovenie § 199a ods. 2 Exekučného poriadku vymedzuje na aké trovy povinnému môže v priebehu exekúcie vzniknúť nárok. Je to len prípad výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Povinný však nebol zastúpený právnym zástupcom, takže mu žiadne trovy, na ktoré by mal v zmysle Exekučného poriadku nárok, nevznikli a zároveň v konaní o sťažnosti ani nebol úspešný, preto sudca rozhodol tak, že povinný nemá nárok na náhradu trov konania v súvislosti so sťažnosťou.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.